

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 d'abril del 2017.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 18 de gener del 2011 es va dictar un Aute disposant:

“Primer.- *Que estimant les pretensions reconduïdes de comú acord i formulades pel Sr. M.R.B. i la Sra. M.F.R., en mèrits de l'escrit per ells presentat el dia 10 de desembre del 2.010, he de declarar i declaro la separació matrimonial dels consorts ans referits, com també la dissolució del règim econòmic del matrimoni.*

Segon.- *Aprovar el conveni regulador de la separació subscrit pel Sr. M.R.B. i la Sra. M.F.R. el dia 10 de desembre del 2.010, el qual s'incorpora a*

tots els efectes a la part dispositiva de la present resolució judicial, llevat tanmateix pel que fa al pacte vuitè.

Tercer.- *Oficiar prop del Registre Civil, una volta la present resolució judicial guanyi fermesa, a fi que la persona encarregada del mateix procedeixi a la inscripció de la separació matrimonial del Sr. M.R.B. i de la Sra. M.F.R.*

Quart.- *No fer especial imposició de les costes judicials ocasionades.”*

II.- Per Diligència de data 25 de febrer del 2016 la Sra. M.F.R. va reclamar que es requerís al Sr. M.R.B. per tal que li abonés la suma que aquest li devia en concepte de pensió d'aliments dels fills comuns i l'Aute d'execució dictat en data 22 de març de 2016 el va requerir per tal que en el termini de quinze dies fes pagament de la quantitat de 1.561,20.- euros corresponent a les pensions d'aliments pendents fins el mes de març de 2016.

III.- El dia 20 d'abril de 2016 el Sr. M.R.B. va formular escrit d'oposició contra el citat Aute, sol·licitant que es deixés sense efecte la citada resolució en haver estat compensada la suma que se li requeria amb aquelles que li devia l'adversa en concepte de despeses extraordinàries dels fills comuns, imposant a aquesta darrera les costes del procediment, petició a la què es va oposar la Sra. M.F.R.

IV.- L'Aute dictat per l'Hble. Batlle en data 5 d'octubre del 2016 va decidir:

“Primer.- *Estimar l'oposició formulada pel Sr. M.R.B. mitjançant escrit de data 20 d'abril de 2016 contra l'Aute d'execució de data 22 de març de 2016, declarant la compensació de deutes entre el Sr. M.R.B. i la Sra. M.F.R.*

Segon.- *Imposar les costes del present incident d'execució a la Sra. M.F.R.*

Tercer.- *Requerir a les parts perquè donin estricta compliment a la sentència de data 18 de gener de 2011, advertint-los dels efectes legals en cas d'incompliment.*

Quart.- *Notificar la present resolució judicial a les parts interessades i al Magnífic Ministeri Fiscal."*

V.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la Sra. M.F.R. i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, demana la seva revocació, obligant al Sr. M.R.B. al compliment estricta del conveni signat entre les parts, abonant en la seva totalitat les pensions degudes en concepte d'aliments del seu fill M. i sense fer especial pronunciament pel que fa a les costes del procediment o, en tot cas, imposant-les a l'adversa.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- No és objecte de debat en les presents actuacions que en data 10 de desembre del 2010 el Sr. M.R.B. i la Sra. M.F.R. van signar un conveni regulador de la separació dels esposos en el què s'establia que el primer pagaria a la segona la suma de 300.- euros mensuals per cada un dels dos fills menors i que les despeses extraordinàries dels nens serien sufragades per ambdós progenitors de forma proposicional als seus ingressos, és a dir, el Sr. M.R.B. sufragaria el 60% i la Sra. M.F.R. el 40%, entenent per despeses extraordinàries aquelles derivades de tractaments mèdics, psicològics, i/o quirúrgics i/o odontològiques, o qualsevol altra que es revelés convenient o necessària per la salut i/o educació dels fills, així com totes aquelles despeses relatives a esquí club i el seu material, judo, l'Inlingua, escola (tals com menjador, activitats, etc...) transport escolar, forfait

extraescolar, material escolar, futbol, etc., quedant expressament excloses de les despeses extraordinàries la roba, ja fos personal o de l'escola, i les activitats a les què els progenitors decidissin inscriure els menors en període de vacances mentre estiguessin en la seva companyia, acordant que les despeses extraordinàries serien sufragades pel Sr. M.R.B. i la Sra. M.F.R. li abonaria la part que li corresponia al seu compte bancari.

No es discuteix tampoc que la Sra. M.F.R. no va abonar al Sr. M.R.B. tots els imports dels quals s'havia de fer càrrec en relació a les despeses extraordinàries dels seus fills, ni que va procedir a descomptar de les sumes que ell devia a la Sra. M.F.R. en concepte de pensions d'aliments dels menors aquelles que ella li devia a ell per les seves despeses extraordinàries, abonant exclusivament les quantitats resultants, raó per la qual, per diligència de data 25 de febrer del 2016 la Sra. M.F.R. li va reclamar l'import de 1.460,41 euros en concepte de pensions pendents i l'Aute d'execució de data 22 de març del 2016 va requerir al Sr. M.R.B. per tal que fes efectiva la suma de 1.561,20 euros en el citat concepte.

En aquestes circumstàncies, el Sr. M.R.B. va formular oposició contra aquesta decisió argumentant que estava al corrent del pagament de pensions d'aliments pels seus fills, ateses les compensacions efectuades, i l'Aute objecte del present recurs va estimar la dita oposició, declarant la compensació de deutes existents entre el Sr. M.R.B. i la Sra. M.F.R. i imposant a aquesta darrera les costes de l'incident.

II.- Contra aquesta decisió s'alça la representació processal de la Sra. M.F.R. argumentant, en primer lloc, que les pensions per aliments no es poden compensar i aquest motiu s'ha d'estimar.

En efecte, per la mateixa transcendència de la prestació alimentària aquesta té naturalesa i caràcter d'ordre públic, tenint en compte que, encara que tingui contingut patrimonial, es troba inserida dins de les normes del dret de família, de tal manera que l'autonomia de la voluntat queda restringida i ni

l'alimentant, ni l'alimentista hi poden renunciar, ni transmetre-la, ni limitar-la, ni compensar-la, encara que és possible compensar pensions ja vençudes, ni és possible el seu embargament, entenent que allò que es dona per alimentar a una persona resulta imprescindible per la seva subsistència i que la seva privació atempta contra el dret a la vida, a la integritat física i moral i a l'educació orientada vers el desenvolupament integral de la persona humana, raó per la qual l'article 427.2 del Codi Penal considera delictes el seu impagament.

És cert que en el cas present el que pretén el Sr. M.R.B. és compensar el que ell deu en concepte d'aliments amb allò que la Sra. M.F.R. li deu a ell per les despeses extraordinàries dels menors, però, com posa de relleu el Mgfc. Ministeri Fiscal en el seu informe, l'impagament d'aquestes no té la mateixa protecció penal que l'impagament de la pensió d'aliments, ni la seva satisfacció es considera vital per la subsistència dels menors, encara que pugui resultar rellevant pel seu desenvolupament físic i psicològic.

III.- D'altra banda, si bé és veritat que tant l'import de la pensió d'aliments, com els conceptes que cal entendre inclosos en el de despeses extraordinàries es van fixar en el conveni regulador de la separació dels esposos homologat judicialment, el cert és que, mentre l'import de la pensió és immutable mentre no sigui modificat judicialment, encara que procedeix la seva actualització, les despeses extraordinàries de les què s'han de fer càrrec els progenitors poden variar al llarg del temps sense que sigui precisa la intervenció judicial, malgrat els conceptes que inclouen estiguin fixats prèviament, sent necessari, en tot cas, que aquests arribin a un acord sobre l'import que destinaran a satisfer els citats conceptes, la durada que han de tenir les activitats pactades i l'abast que se'ls hi ha de donar, perquè les circumstàncies dels nens varien al llarg del temps i les mateixes activitats poden tenir preus molt diferents segons el lloc a on es portin a terme, sempre que aquest acord no sigui lesiu pels interessos dels menors.

Finalment, si bé és cert que dels correus electrònics intercanviats per les parts es dedueix que la Sra. M.F.R. va acceptar aquesta compensació en relació a unes determinades despeses extraordinàries, ha quedat igualment provat que en altres casos s'hi va oposar i, per tant, si el Sr. M.R.B. volia que li fossin abonades calia que presentés una demanda d'execució a la qual la Sra. M.F.R. s'hi hauria pogut oposar i s'hauria d'haver valorat judicialment si era o no procedent el seu pagament, d'acord amb el pacte al qual s'havia arribat, les necessitats dels menors i les possibilitats econòmiques dels seus progenitors.

Per aquestes raons, considerem que l'import de les despeses extraordinàries que ha d'assumir un dels progenitors no pot ser compensat unilateralment per aquell que les ha abonat amb el de la pensió d'aliments en el moment en què aquesta es deu, ja que, a diferència de les despeses d'aliments, les extraordinàries del menor permeten i precisen del pacte entre els seus progenitors per tal de que es portin a terme, sempre que aquest pacte no es consideri lesiu pel desenvolupament físic i psicològic del menor.

IV.- Ateses les circumstàncies que es donen en el cas present i malgrat es tracta d'un litigi de caire exclusivament patrimonial, aquesta Sala considera procedent no fer especial pronunciament ni pel que fa a les costes de la instància, ni en relació a les d'aquesta alçada, de conformitat amb la facultat que atorga als Tribunals el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. M.F.R. contra l'Aute dictat per l'Hble. Batlle en data 5 d'octubre del 2016, que REVOQUEM íntegrament, CONFIRMANT l'Aute d'execució de data 22 de març del 2016 en tots els seus termes i sense fer especial pronunciament ni pel que fa a les costes de la instància, ni en relació a les d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-